

ת"פ 42683/10/13 - מדינת ישראל נגד חברת ליאם הפקות בע"מ, אייל גולן ביטון, אריק (אריאב) בני משה, גולן שרעבי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42683-10-13 מדינת ישראל נ' חברת ליאם הפקות בע"מ ואח'
03 אוגוסט 2014

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה: מדינת ישראל
נגד

הנאשמים: 1. חברת ליאם הפקות בע"מ
2. אייל גולן ביטון
3. אריק (אריאב) בני משה
4. גולן שרעבי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד שירן באדי וציפי משה

ב"כנאשמים 1, 2 - עו"ד עופ ררחמני, ד"ר יעקב ויינרוט, עמית חדד, אופיר חוגרי ואודי ברזילאי

ב"כנאשמים 3, 4 - עו"ד עודד הכהן

הנאשמים 2, 3, 4 התייצבו

גזר דין

הנפשות הפועלות ותמצית האישומים

הנאשמים הורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

המעשים והעבירות בוצעו בשנים 2007 - 2010 (להלן: "התקופה הרלבנטית").

נאשמת 1, חברת ליאם הפקות בע"מ (להלן: "החברה") עסקה בתקופה הרלבנטית בייצוגו הבלעדי של נאשם 2, הזמר אייל גולן (להלן: "גולן"), ובהפקת כל אירועיו בישראל ומחוצה לה.

גולן היה בתקופה הרלבנטית בעל מניות בלעדי בחברה, בעל זכות חתימה ומנהל פעיל.

עמוד 1

נאשם 3, אריק בני משה (להלן: "בני משה"), יועץ מס במקצועו, היה מנהל פעיל בחברה, ועבד כשכיר בחברה בתור מנהל החשבונות וחשב הכספים, ומי שהיה אחראי על הוצאת חשבוניות, ביצוע תשלומים ורישום בספרי החברה.

נאשם 4, גולן שרעבי (להלן: "שרעבי"), היה מנהל פעיל בחברה, ועסק כעובד שכיר בחברה בארגון והפקת האירועים וגביית הכספים בגינם.

כתב האישום כולל **ארבעה אישומים** המפרטים עבירות על חוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ") ועל פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס"ה") בשלושה אופנים.

האופן הראשון, מפורט באישום הראשון והשלישי (בחלקו), ועניינו **הגדלה כוזבת של ההוצאות** לשם התחמקות מתשלום מס בדרך של רכישת **חשבוניות פיקטיביות**, והכללתן בספרים ובדוחו"ת לרשויות המס, מבלי שמאחורי החשבוניות עמדו הוצאות אמיתיות.

וביתר פירוט, בתקופה שבין חודש דצמבר 2008 לבין חודש דצמבר 2010, החברה באמצעות בני משה ושרעבי רכשה 30 חשבוניות מס פיקטיביות, בגינן לא ניתנו שירות או עבודה, משלושה גורמים שסיפקו חשבוניות פיקטיביות של חברות שונות, בסכום כולל של 2,317,983 ₪. עבור החשבוניות הפיקטיביות שילמו בני משה ושרעבי בשם החברה לאותם גורמים את סכומי המע"מ בחשבוניות ובנוסף עמלה בשיעור 5% מערך החשבוניות. על מנת להסוות את המעשים מסרו בני משה ושרעבי בשם החברה שיקים של החברה על מלוא ערך החשבוניות הפיקטיביות, השיקים נפרעו ושרעבי ובני משה קיבלו בשם החברה במזומן את סכומי השיקים בניכוי המע"מ והעמלות.

החשבוניות הפיקטיביות נרשמו על ידי שרעבי ובני משה בספרי החברה במרמה, והחברה הגישה דוחו"ת תקופתיים כוזבים, בהם כללה את החשבוניות הפיקטיביות, וניכתה במרמה מס תשומות בסך 320,553 ₪. כמו כן נמסרו דיווחים כוזבים בדוחו"ת השנתיים, בכך שנכללו ההוצאות הפיקטיביות בסך כולל של 2,317,983 ₪, וכך הוגדלו במרמה ההוצאות והוקטנו ההכנסות.

בני משה, שרעבי והחברה הורשעו כמבצעים ישירים בהשמטת הכנסות, בניהול פנקסי חשבונות כוזבים, בניכוי תשומות ללא מסמך, הכל תוך שימוש במרמה במטרה להתחמק ממע"מ וממס הכנסה.

גולן הורשע באותן עבירות מכוח אחריותו הנגזרת כמנהל פעיל בחברה, היינו לאור אחריותו מכוח מעמדו בחברה, ומשלא היה ביכולתו להוכיח כי לא ידע על ביצוע העבירות או כי נקט את כל האמצעים הסבירים למניעת העבירות.

האופן השני, מפורט באישום השני והשלישי (בחלקו), ועניינו **בהשמטת הכנסות** שהתקבלו **מארועים פרטיים** בארץ אותם ערך גולן בשנים 2007 - 2010.

בעשרים ושניים מקרים לא הוצאו חשבוניות מס עבור ההכנסות מארועים פרטיים או הוצאו חשבוניות על חלק מהתקבול

בלבד. כתוצאה מכך, הושמטו מהדוחו"ת השנתיים הכנסות בסך 334,055 ₪ ומהדיווחים התקופתיים למע"מ הושמט מס ערך מוסף בסך 44,327 ₪.

בני משה, שרעבי והחברה הורשעו במסירת ידיעות כוזבות בדוחו"ת התקופתיים למע"מ, באי הוצאת חשבוניות מס וכן בהשמטת הכנסות במרמה במטרה להתחמק ממס.

גולן הורשע במסירת ידיעות לא נכונות ללא הסבר סביר ובאי הוצאת חשבוניות מס. כמו כן הורשע גולן בהשמטת הכנסות במרמה במטרה להתחמק ממס.

האופן השלישי, מתואר באישום הרביעי, ועניינו בהשמטת הכנסות מהופעות של גולן בספינות המפליגות מחוץ לישראל בין השנים 2007 - 2010.

בספרי הנהלת החשבונות של החברה לא נרשמו התקבולים מעשרים הופעות, כולם או חלקם, ובדוחו"ת השנתיים נמסרו אמרות כוזבות ביחס להיקפי ההכנסות והושמטו הכנסות מהופעות הספינות מחוץ לישראל בסך של 617,000 ₪ לפחות.

בני משה, שרעבי והחברה הורשעו בהכנה של פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים, ובהשמטת הכנסות במרמה במטרה להתחמק ממס.

גולן הורשע בהכנת פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים ובהשמטת הכנסות מכוח אחריותו הנגזרת כמנהל פעיל בחברה.

בהתאם למפורט בחלק הכללי, הכספים שהתקבלו מההופעות בישראל ובספינות, ולא נרשמו בספרי החברה, נותרו ברשות שרעבי, בידיעת גולן ובני משה, ושימשו אותו לצרכיו הפרטיים.

סך כל ההכנסות שהושמטו בדוחו"ת למס הכנסה עומד על **3,269,038** ₪ בכל האישומים, וסכום המע"מ עומד על **364,880** ₪. מטיעוני המאשימה לעונש עולה כי סכום המס הכולל הנובע מהפעילות עומד על כ - **1.3 מיליון** ₪ (8.7.14 ע' 27 שו' 18).

הסדרי הטיעון

בעניינו של גולן הוצג הסדר טיעון עונשי סגור ביחס לעונש המאסר, והצדדים עתרו להטיל עליו עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות לאחר שנמצא מתאים לכך, וכן קנס ומאסר מותנה בטיעון פתוח.

אשר לבני משה ולשרעבי הוצגו הסדרי טווח, כשהמאשימה הגבילה את עצמה לתשעה חודשי מאסר ואילו הסנגור טען

לעונש מאסר בטיעון פתוח, היינו תקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנוסף כולל ההסדר קנס ומאסר מותנה בטיעון פתוח.

לעניין החברה הצדדים טענו לקנס בטיעון פתוח.

ראיות הגנה לעונש

גולן הגיש במסגרת ראיות הגנה לעונש 2 מכתבי הוקרה בגין מעשי התנדבות (נע/1).

בני משה העיד להגנתו וכן מסר ארבעה עשר מכתבים מטעם בני משפחתו, חברים ומכרים (נע/2). במכתבים תוארה פעילות של התנדבות בחלוקת בגדים ומצרכים לנזקקים, סיועו לאישה שנפגעה בתאונת דרכים, התנדבותו בעמותה לעיוורים, שירותו הצבאי הקרבי והשתתפותו במלחמת לבנון, וכן תואר הטיפול המסור בבני משפחתו בשעות קשות בעת מחלת אביו המנוח וביום יום בטיפול בבנו הבגיר הסובל מליקוי שמיעה.

בני משה עצמו תיאר בעדותו את אורח חייו, את שירותו הצבאי ופציעתו בלבנון שהותירה צלקות. הוא הדגיש עד כמה המעשים בהם הורשע חריגים לתפיסת עולמו ולהתנהגותו. הוא הדגיש כי לקח אחריות על מעשיו מתחילת החקירות והודה מיוזמתו. הוא ציין כי שילם למעלה מ - 250,000 ₪ כפי שנדרש על ידי רשויות המס. הוא הביע חרטה. בני משה עמד על הפגיעה שחווה בכבודו ובתדמיתו עקב ההרשעה, עמד על הפגיעה בעיסוק כיועץ מס והדגיש כי כלכלת המשפחה, לרבות אמו ובנו, נסמכת עליו.

שרעבי העיד להגנתו ומסר מכתב (נע/3) בו תוארה תמיכתו של שרעבי במשפחת חברו חולה כליות.

שרעבי תיאר את אורח חייו הנורמטיבי והשירות הצבאי במחסיני ציוד לוחמה. בהתייחס למעשים ולעבירות, שרעבי הדגיש כי לקח אחריות על המעשים, והודה מיוזמתו בחקירה הראשונה, הוא הביע חרטה והדגיש כי הסיר מחדלים ושילם את כל מה שנדרש בסך של למעלה מ - 250,000 ₪. שרעבי תיאר כי הגיע לעוני ולפת לחם, כשבמשך תקופה של שנתיים לא עבד כלל ורק ב - 2012 חזר למעגל העבודה. שרעבי הציג רשימת חובות להוצל"פ בסך של כ - 30,000 ₪, דרישות תשלום בגין חובות מצד רשויות וגופים שונים, הודעות על עיקולים והסרתם (נע/4 - נע/7). לדבריו, הגדיל את המשכנתא ולקח הלוואה של 140,000 ₪ להסדרת חובות (נע/8). שרעבי ציין כי כיום הוא משתכר כ - 8,000 ₪, אשתו כ - 5,000 ₪ והם מפרנסים שלושה ילדים.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה הבהירה את הטעמים להסדרי הטיעון, המבוססים על לקיחת האחריות ועל הסרת המחדלים המלאה, כשמלוא הסכום ששולם לקופת המדינה עומד על 5.5 מיליון ₪, בעוד שסכום המס עומד על כ - 1.3 מיליון ₪. צוין כי שרעבי ובני משה שילמו כל אחד כ - 250,000 ₪, החברה כ - 2.85 מיליון ₪, וגולן כ 2.26 מיליון ₪.

המאשימה הדגישה כי החברה היא זו שחייבת בתשלום המס והתחמקה ממנו, ובהיותה חברה פעילה עתרה להטיל עליה קנס בתוך מתחם שבין 150,000 - 400,000 ₪.

ביחס לגולן נטען כי היה בעל מניות יחיד, דירקטור ומנהל פעיל, כשעיקר אחריותו כמנהל פעיל, אם כי הורשע גם בעבירות כמבצע ישיר. המאשימה הדגישה כי בהתאם לחומר הראיות חלקו קטן יותר, ולכן הסכימה להסתפק בארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. המאשימה עתרה לקנס גבוה שיאזן את עונש המאסר בתוך מתחם שנע מ - 150,000 ₪ עד 400,000 ₪. בעניינו של גולן לאור העובדה שמדובר בהסדר טיעון סגור לא נדרשה המאשימה להציג מתחם.

לגבי בני משה ושרעבי, הודגש כי הם מבצעים ישירים של העבירות, הודגש עיסוקו של בני משה כיועץ מס, וצוין כי חלק מהכסף נותר אצל שרעבי לשימוש הפרטי. לשיטת המאשימה אין מקום להבחין בין השניים בהיותם מבצעים בצוותא, ויש לגזור עליהם עונש מאסר בן 9 חודשים לצד קנסות ומאסר על תנאי. המאשימה ציינה כי מתחם הענישה למעשיהם נע מ - 10 ועד 24 חודשי מאסר, והדגישה כי ההסכמות בהסדר הטיעון היוו סטייה כלפי מטה ממתחם הענישה, כשמדובר בסטייה סבירה בנסיבות העניין. נטען למתחם קנס זהה.

המאשימה הצדיקה את הסדרי הטיעון בשל הסרת המחדל והתשלום המשמעותי, החשיבות בלקיחת האחריות והמסר ההרתעתי שיש בהרשעה, החיסכון בזמן שיפוטי, והעדר העבר הפלילי של כל המעורבים.

המאשימה הפנתה לת.פ. (אשדוד) 2542/09 **מדינת ישראל נ' חברת מאי בטרי מרקט**, שם נקבע מתחם ענישה שבין 12 - 36 חודשים למי שהתחמקו ממיסי קנייה בסך 1.5 מיליון ₪ וממע"מ בסך 1.7 מיליון ₪.

כן הפנתה לת.פ. (אשקלון) 2136/09 **מדינת ישראל נ' לוי**, בו הוצג הסדר טיעון טווח בין 7 ועד 11 חודשי מאסר, ביחס להיקפי מע"מ שנגרעו מהקופה הציבורית בסך של כ- 800,000 ₪. בית המשפט ראה שם בטווחי הענישה את מתחם הענישה וגזר עונש של 9 חודשי מאסר.

לעניין הקנס הפנתה המאשימה לת.פ. 42053-11-10 **מדינת ישראל נ' ברקן**, השמטת ההכנסה עמדה על 1.6 מיליון ₪, על הנאשם נגזר עונש מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך 100,000 ₪.

ב"כ החברה וגולן, ד"ר ויינרוט, טען שיש לפרש את כתב האישום לאור החלק הכללי ולייחס לגולן עבירות של כוונה להתחמק ממס רק מכוח היותו מנהל פעיל ולא כמבצע ישיר בצוותא, וזאת גם ביחס למפורט באישום השלישי, המייחס לגולן השמטת הכנסות מהופעות בסך 334,055 ₪ כמבצע ישיר. לשיטתו אי התאמה ככל שקיימת בין עובדות החלק הכללי לבין אישום קונקרטי, מחייבת מסקנה לפיה גם באישום הקונקרטי האחריות היא מכוח המעמד כמנהל פעיל. עוד נטען כי לאור הרשעתו של גולן בעבירה על חוק מע"מ שאין בה כוונה להתחמק ממס בקשר להוצאת החשבונות ולאותם סכומים, לא ניתן לייחס לו אחריות ישירה לעבירה של השמטת הכנסות, ויש סתירה בין האישומים. הסנגור הדגיש כי מדברי שרעבי ובני משה עלה שגולן לא ידע כלל על המעשים והעבירות. בנוסף נטען כי אמנם רשויות המס ניזוקו מהמעשים והעבירה, אך כך גם גולן והחברה, שכן שיקים ששילמה החברה הושבו לכיסם של גולן ושרעבי. הסנגור העלה

טענות משפטיות בדבר הקשיים הניסוחיים והקונספטואליים של הסעיפים הקובעים את אחריות המנהל הפעיל בהם הורשע גולן. עוד נטען כי כתבי אישום בהם ההרשעה היא מכוח אחריות מנהל הם חריגים מאד.

הסנגור עמד על ההלכות בדבר כיבוד הסדרי טיעון גם באותם מקרים בהם סבור בית המשפט כי העונש המוסכם מקל. הוא עמד על כך שגולן פנה מיוזמתו לרשויות המס להסדרת אי הסדרים עוד טרם החקירה, הסיר את כל המחדלים הפליליים והאזרחיים, והוא ללא עבר פלילי.

לעניין הקנס, נטען שיש להתחשב בכך ששולם למע"מ קנס אזרחי בסך 170,000 ₪.

הסנגור הפנה לת.פ. (ת"א) 1789/97 **מדינת ישראל נ' מנצורה**, במסגרתו התייחס השופט בנימיני לאבחנה שבין אחריותו של מי שהיה מעורב בעבירות למי שמורשע מכוח מעמדו כמנהל פעיל, ולא הפיק טובת הנאה מהמעשים. באותו תיק היה הנאשם מעורב באופן ישיר בחלק מהעבירות, ובסופו של דבר נגזרו עליו 14 חודשי מאסר.

בנוסף הפנה לת.פ. (י-ם) 2450/03 **מדינת ישראל נ' ע.ק.ל.** שם נגזר עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות הגם שהמחדל לא הוסר. כן הפנה לשלושה תיקים בהם כובדו הסדרי טיעון שבמסגרתם הוסכם על מאסר בעבודות שירות ל - 6 חודשים: ת.פ. (חי') 5809/02 **מדינת ישראל נ' א.ג.ל.פ.ג 1989 בע"מ**, ת.פ. 22775-01-13 **מדינת ישראל נ' וואן ויי בע"מ**, ת.פ. 3663/05 **מדינת ישראל נ' מצליח משה**.

עו"ד הכהן, בא כוחם של שרעבי ובני משה, טען שהנאשמים שהוא מייצג הם קורבנות של פנייה אליהם ביוזמת אחד ממוציאי החשבוניות, ולא הם שהגו או יזמו את המהלך. בנוסף נטען ששרעבי לא היה מעורב במעשים מתחילתם ואחריותו נובעת מכך שידע על החשבוניות הפיקטיביות ולא דיווח, אך לא מעבר לכך.

לעניין מתחמי הענישה, הפנה סנגור לפסיקה וטען כי המתחמים מתחילים מעבודות שירות.

הסנגור טען כי יש מקום להקלה בענישה כלפי שרעבי ובני משה לאור העובדה שלא ננקטו הליכים נגד מוציאי החשבוניות הפיקטיביות, וזאת מכוח טענת הגנה מן הצדק של אכיפה בדרנית.

הסנגור עמד על המאמץ הרב שהיה כרוך בהשגת הכספים לצורך הסרת המחדל, ובאותו הקשר ציין את היקפי המחדל הצנועים אותם חוייבו שרעבי ובני משה להשיב, בהשוואה לחברה ולגולן, ובהתאמה את הרווח הקטן יחסית שהיה מנת חלקם. הסנגור הדגיש את לקיחת האחריות הכנה והחרטה, החיסכון בזמן השיפוטי, ואת הנסיבות האישיות המצדיקות התחשבות בנאשמים בשל אורח חייהם ותרומתם לחברה.

לעניין הקנס נטען כי המתחם מתחיל מאלפי שקלים ולאור הנסיבות הכלכליות והסרת המחדל התבקש בית המשפט להסתפק בקנסות מתונים.

בא כוחם של שרעבי ובני משה הפנה לת.פ. 43406-05-13 **מדינת ישראל נ' זינדאני**, בו קבע בית המשפט מתחם שבין 4 - 18 חודשי מאסר ואימץ הסדר טיעון מוסכם בן 6 חודשים, למי שהתחמק ממע"מ בסכום כולל של מעט יותר מ - 200,000 ש"ח, והשמיט הכנסות בסכום כולל של כ- 735,000 ₪.

כן הפנה לע"פ 1242/90 **דנוך נ' מדינת ישראל**, בו במסגרת הערעור הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון על הפחתת עונש מאסר שנגזר לתקופה של 9 חודשים ל- 6 חודשים בלבד, עקב נכותו של המערער. אין בפסק הדין פרטים לגבי אופי המעשים.

הסנגור הפנה לת.פ. 47653-10-12 **מדינת ישראל נ' נוראל**, שנדון על ידי, שעניינו השמטת הכנסה בסך 695,000 ₪ (וכן עבירה נוספת של מרמה שלא הייתה קשורה להיבטי המיסוי והשפעתה על הענישה הייתה מועטה). לבית המשפט הוצג הסדר טיעון עונשי סגור של 6 חודשים בעבודות שירות, לאחר הסרת מחדלים מלאה והסכמה על קנס נוסף בסך 1.2 מיליון ₪ ומצאתי לכבד את הסדר הטיעון.

הוא הפנה גם לת.פ. (ת"א) 6082/08 **מדינת ישראל נ' בן יצחק**, שנדון על ידי, שעניינו עבירות מע"מ בסכום כולל של כ- 730,000 ₪ בגין נגזר מאסר של 15 חודשים.

ואחרון הפנה הסנגור לרע"פ 1840/12 **עוזר נ' מדינת ישראל**, כשלמעשה כיוון לפסק הדין בערכאה הראשונה ת.פ. (ת"א) 3694/07 **מדינת ישראל נ' עוזר**, שם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות על נאשם שהורשע בניכוי מס תשומות בסך 200,000 ₪ באמצעות שימוש בחשבוניות פיקטיביות, לאחר שהנאשם זוכה והדין הוחזר בעקבות ערעור לערכאה המבררת.

גולן ויתר על הזכות לומר דברים. בני משה ושרעבי חזרו והביעו צער וחרטה.

דין והכרעה

הערכים המוגנים ומדיניות הענישה

תשלום מס אמת במועד חיוני לניהול המשק והכלכלה. עבריינות המס מסיבה נזק כבד לאינטרס הציבורי הקולקטיבי, פוגעת בקופה הציבורית, באמון הציבור בשלטון החוק, בעקרונות של יושר ושוויון, ובסופו של דבר גם בכיסו של כל אזרח שומר חוק, הנדרש לשאת בנטל מיסים כבד יותר בשל השתמטותם של אחרים. עסקינן בעבירות שקל לבצען, ובמקרים רבים קשה לחשפן, המבוצעות ממטרה של כדאיות כלכלית. עבירות המס מאופיינות לא פעם בכך שהן מבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים ביסודם, אשר לא יעלו בדעתם לשלוח ידם לכיס חברם, אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי, תוך שניתן מצידם צידוק כביכול למעשים בכך שהנגזל חסר פנים וצורה.

חומרת הפגיעה באינטרס הציבורי גוברת מקום שנעשה שימוש בחשבוניות מס פיקטיביות, ואלה נכללות בספרים

ובדיווחים, ומשבשות את כל מערך הדיווח התקין ומערך גביית המס. עסקינן בעבירות קשות לגילוי ולאכיפה המהוות "מכת מדינה". נפסדות יתרה יש לשימוש בחשבוניות פיקטיביות שאין מאחוריהן כל שירות ועסקה ונקבות לשם הגדלה מרמתית של הוצאות.

הצדדים הפנו את בית המשפט לפסקי דין שנסקרו בטיעוניהם. לצד אותם פסקי דין, אני מפנה גם לרע"פ 3061/09 **משען נ' מדינת ישראל**, בו אושר עונש של 12 חודשי מאסר בקשר להשמטת הכנסות בסך כ - 1.3. מיליון ₪ כשהמס עמד על כחצי מיליון ₪.

בנוסף, ת.פ. 41478-12-09 **מדינת ישראל נ' דוד**, בו נקבע מתחם ענישה של 7 - 24 חודשים למי שהשמיט הכנסות בהיקף של כ - 800,000 ₪ כשסכום המס עמד על 300,000 ₪ ועונשו נגזר ל - 9 חודשים לאחר שהסיר מחדלים (אושר בע"פ 50420-07-12 **דוד נ' מדינת ישראל**).

פסק דין נוסף הוא עפ"ג 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' חיים**, בו התערב בית המשפט המחוזי במתחם הענישה של מי שהורשע בהשמטת הכנסות בסכום שאינו נופל מ - 730,000 ₪ במשך 4 שנים, ושינה אותו משישה חודשים בתחתית המתחם לשמונה חודשים.

כמו כן אני מפנה לת.פ. (ת"א) 7743/07 **מדינת ישראל נ' הלוי**, בו נגזר עונש מאסר מאחורי סורג ובריה בן 6 חודשים על נאשמים שעשו שימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף של כמעט מיליון ₪, והסירו את המחדל בשלמם 300,000 ₪ (העונש אושר בע"פ 7374/09 **הלוי נ' מדינת ישראל**).

חומרת המעשים בהליכים שפורטו נופלת מחומרת המעשים בהליך שלפניי.

מדיניות הענישה ביחס לעבירות המס, בעיקר ככל שהן מבוצעות בסכומים ניכרים ועל פני פרק זמן ממושך ומספר עבירות רב, היא מחמירה, וכוללת עונשי מאסר בפועל ברוב המקרים מאחורי סורג ובריה כשהנסיבות האישיות ושיקולים נוספים נסוגים מפני האינטרס הציבורי. הדברים נכונים מקל וחומר במקרים בהם מעורבות חשבוניות פיקטיביות.

המעשים בהם הורשעו בני משה ושרעבי - קביעת מתחמי הענישה

הצדדים התייחסו לכל המתואר בכתב האישום כאל ארוע כולל אחד ואפסע בדרכם, הגם שניתן היה לסווג את המעשים כשלושה ארועים שונים.

בבואי לבחון את חומרת מעשיהם של בני משה ושרעבי ביחס לכל העבירות בהן הורשעו כמבצעים ישירים בצוותא, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בתקופה של כארבע שנים, ובמעשים שונים שכל תכליתם להגדיל מן העבר האחד באופן פיקטיבי את ההוצאות, ולהקטין ולהשמיט מן העבר השני הכנסות משני סוגי הופעות. הנאשמים ביצעו 118 עבירות על חוק מע"מ ועל פקודת מס"ה. סכום המס הכולל שבו ניזוקה קופת המדינה בשל הפעילות העבריינית עומד

על 1.3 מיליון ₪, ומדובר בסכום שאינו מבוטל כלל ועיקר ובנזק משמעותי ישיר לקופת המדינה.

מעשי השניים היו מתוכננים ומחושבים, כללו מגוון פעולות, לרבות רכישת חשבוניות פיקטיביות תמורת עמלה מגורמים שונים, וביצוע פעולה סיבובית של העברת כספים כדי להסוות את העבירות. מובן שלא ניתן לראות במעשים משום מעידה קצרה או נקודתית. אמנם נטען כי היוזמה למעשים באה מהגורם שסיפק את החשבוניות הפיקטיביות, אלא שלכך אין זכר בכתב האישום, ואף לא הסכמה של המאשימה, ובמסגרת הסדר טיעון, בהעדר הסכמה אחרת, מוגבל בית משפט לעובדות המפורטות בכתב האישום. מבלי למעט מן האמור, אעיר כי גם אם הייתי נוכחת שהיוזמה הראשונית אינה של הנאשמים, הרי שלאור משך התקופה, כמות החשבוניות, והפעולות הרבות שבוצעו, לרבות ההעברה הסיבובית של הכספים, הרישומים בספרים, והדיווחים הכוזבים בדוחו"ת שונים, שאלת מיהותו של הגורם היוזם מאבדת מחשיבותה. לא מצאתי גם בעובדה שהשניים נסחפו אחר עולם הזוהר או ביקשו לרצות את גולן אותו הכירו מנעוריהם, כדי להפחית מחומרת המעשים לאור היקפם, משכם ואופים.

לעניין מעמדם של בני משה ושרעבי, מדובר כאמור במבצעים הישירים. עם זאת, איני מתעלמת מכך שעסקינן בשני שכירים, שהנאתם מפירות העבירה תחומה ומוגבלת. נתתי דעתי לכך ששרעבי הותיר ברשותו בהסכמה כספים מן ההכנסות לצרכיו הפרטיים, אלא שאין בכתב האישום התייחסות מעבר לאמירה לקונית, ולאור העובדה ששרעבי ובני משה נדרשו לשלם את אותו סכום לרשות המס, לא ניתן לשלול ששרעבי לא הפיק טובת הנאה מהעבירות השונה מהותית מטובת ההנאה של בני משה. מקובלת עליי הטענה שהיקפי המס שנדרשו השניים לשלם כדי להסיר את המחדל, שהם מצומצמים באופן יחסי, מלמדים על היקפי הנאתם התחומה מהמעשים. זה המקום להעיר כי לא מצאתי להדרש לטענת הסנגור שאחריותו של שרעבי נובעת בעיקרה מהידיעה על המעשים מבלי למנוע אותם, שכן הטענה אינה מתיישבת עם עובדות כתב האישום בו הורשע.

המאשימה סבורה שיש לקבוע מתחם ענישה זהה לבני משה ולשרעבי בהיות שניהם מבצעים ישירים בצוותא. להשקפתי, הגם שאין למעט מחומרת מעשיו של שרעבי שהיה אמון על גביית הכספים, והותיר בידיעת האחרים ובהסכמתם כספים לא מדווחים ברשותו, יש מקום לאבחנה מסוימת בין השניים, ולקביעת מתחם ענישה שונה במעט.

זאת, בשל הכשרתו ועיסוקו של בני משה כיועץ מס, הבנתו המקצועית המעמיקה בכל הנוגע למשמעות המעשים והעבירות, וחובות האמון המוגברות מול רשויות המס, המצופות מיועץ מס. יש לזכור כי לא זו בלבד שבני משה הוא יועץ מס, אלא שהוא היה מנהל החשבונות וחשב הכספים בחברה, ומי שהיה אחראי על הוצאת חשבוניות, ביצוע תשלומים ורישום בספרי החברה. ניצול הידע המקצועי הנובע מהכשרתו, מהווה שימוש לרעה בידע המקצועי ובמעמד, פוגע בציבור יועצי המס ובאמון הציבור בבעלי תפקיד זה ופוגע ביחסי האמון של הרשויות כלפי יועצי מס (ע"פ 916/84 **יעקובי נ' מדינת ישראל**, וביחס לרו"ח: ע"פ 2161/90 **גבאי נ' מדינת ישראל**).

לאור מכלול הנסיבות, מתחם הענישה בעניינו של בני משה נע מ-10 - 24 חודשי מאסר.

מתחם הענישה בעניינו של שרעבי נע מ-9 - 24 חודשי מאסר.

לעניין מתחם הענישה הכספית, כפי שצוין עבירות המס נעשות מטעמים של כדאיות כלכלית ולמטרת הפקת רווח כספי, והן מחייבות ומצדיקות ענישה כספית משמעותית שתעקר את הכדאיות בביצוען, תוך התחשבות בהיקפים הכספיים של העבירות ובמידת ההנאה מפירות העבירה. בהתאם להוראות החוק, כבר בעת קביעת מתחם הענישה הכספי יש לקחת בחשבון גם את יכולת הנאשם.

בראיות ההגנה לעונש העיד שרעבי על מצוקה כספית קשה, ממנה התאושש רק בתקופה האחרונה והציג אסמכתאות. שני הנאשמים שילמו כאמור לצורך הסרת המחדל סך של 250,000 ₪, ולדבריהם התשלום היה כרוך במאמץ כספי ניכר ובלקיחת הלוואות.

בשקלול היקפי העבירות, סכום המס הכולל שהושמט, התפקיד והמעמד, מידת ההנאה מפירות העבירה, לקיחת כספים לצרכים אישיים על ידי שרעבי, ובהתחשב בנושא היכולת הכספית, מתחם הענישה הכספית בעניינם של השניים זהה ונע מ - 40,000 - 150,000 ₪.

ההסכמות במסגרת הסדר הטיעון - סבירות

מקום שהצדדים הסכימו במסגרת הסדר טיעון על טווחי ענישה, על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחמי הענישה ללא קשר להסכמת הצדדים. בשלב השני נדרש בית המשפט לטווחי הענישה המוסכמים, וקובע אם אלה מתיישבים עם מתחמי הענישה או סוטים מהם (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, ע"פ 8356/13 גוני נ' מדינת ישראל, ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' דוידוי). גם אם טווחי הענישה סוטים ממתחמי הענישה, בוחן בית המשפט אם יש מקום לכבד את הסכמת הצדדים ואת הסדר הטיעון. זאת, בהתאם למדיניות הנוהגת בדבר כיבוד הסדרי טיעון, על פי נוסחת האיזון שנקבעה בהלכת פלוני בין טובת ההנאה לנאשם לבין האינטרס הציבורי, ובהתחשב בטעמים להסדר המוצגים על ידי הצדדים (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל).

טווחי הענישה שהוסכמו בין הצדדים נעים בין תקופת מאסר שניתנת לריצוי בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר.

כפי שניתן להיווכח, בעניינו של שרעבי הרף העליון של הענישה המוסכמת בהסדר נמצא בתחתית מתחם הענישה. בעניינו של בני משה הרף העליון של הענישה המוסכמת נמוך מעט מתחתית מתחם הענישה.

עם זאת, לאחר שבחנתי שורה של טעמים ונסיבות שהביאו את הצדדים לגיבוש הסדר הטיעון, הגעתי למסקנה כי מדובר בהסדר טיעון סביר שיש לכבדו, גם ככל שהוא סוטה ממתחם הענישה, סטייה שאינה ניכרת. ואלה הם הטעמים למסקנתי זו.

ראשית, טרם הטיעון לעונש המחדל הפלילי והאזרחי הוסרו במלואם. לאור אופיין של עבירות המס, והפגיעה בקופה הציבורית הנובעת מביצוען, יש חשיבות להסרת המחדלים. הסרת המחדל אין בה כמובן כדי למרק את העבירות, אך יש בעצם השבת הגזלה כדי להקטין את הנזק בפן הכספי הישיר, ולבטא הפנמה של הפסול בעבירות בדרך של מעשה אקטיבי.

שנית, שרעבי ובני משה הודו בחקירתם במיוחס להם, אמנם כפרו תחילה בהליך המשפטי והתיק נקבע להוכחות, אך בחרו להודות טרם תחילת ניהול ההוכחות, לקחת אחריות ולחסוך זמן שיפוטי יקר בהתחשב בכמות העדים. למשמע השניים התרשמתי מחרטה עמוקה והבנה אמיתית של הנפסדות במעשיהם.

שלישית, מקובלת עליו עמדת המאשימה כי יש בלקיחת האחריות בתיק זה, השפעה הרתעתית כללית על הציבור, שיש לה חשיבות במאבק למיגור עבריינות המס.

רביעית, בני משה ושרעבי נעדרי עבר פלילי. למשמע השניים ולמקרא המכתבים בעניינם, ניתן להיווכח כי התנהלותם היא נורמטיבית ביתר מישורי החיים, הם שירתו בצבא ותרמו למדינה, כשבני משה השתתף במלחמת לבנון הראשונה ונפצע. בנוסף, בני משה עוסק בפעילות התנדבותית מתמשכת.

לאור המקובץ, בהתאם להלכת האיזון ההסדר הוא סבירברף העליון של טווחי הענישה המוסכמים, ויש לכבדו.

בהקשר זה אעיר כי אני לוקחת בחשבון את הפגיעה שחווים השניים עקב ההליכים המשפטיים, כמתואר על ידם. מובן גם כי להליכים המשפטיים והענישה הפלילית השלכה גם על המעגל המשפחתי הקרוב, ואני מפנה בהקשר זה לנסיבות המשפחתיות שתיארו השניים. עם זאת, הנסיבות האישיות, נלקחו בחשבון גם במסגרת ההסדר בין הצדדים, והן אינן מצדיקות סטייה נוספת ממתחמי הענישה באופן של גזירת הדין שלא ברף העליון של טווחי הענישה שנזכרו.

לעניין טענת האכיפה הבררנית שהעלה הסנגור, לבית המשפט הוצגו נתונים המלמדים על כך שאין מדובר בנקיטת הליכים שאינה שוויונית ואינה הוגנת, באופן שמצדיק הקלה בענישה.

למען שלמות התמונה אעיר כי הצדדים לא כרכו בכל דרך את הסדר הטיעון בעניינם של בני משה ושרעבי עם הסדר הטיעון והענישה המוסכמת בעניינו של גולן. משכך, לא נטען, ובצדק, כי יש בענישה המוסכמת ביחס לגולן להצדיק הפחתה בענישה בעניינם של בני משה ושרעבי.

לעניין הענישה הכספית, אני מתחשבת בעונש המאסר שאגזור וכן במאמצים שהיו כרוכים בהסרת המחדל, לרבות המחדל האזרחי. משכך, יש מקום לענישה בחלק התחתון של המתחם קרוב לתחתית המתחם.

המעשים בהם הורשע גולן - בחינת חומרת המעשים בנסיבותיהם

כפי שהובהר בפתח גזר הדין, הרשעתו של גולן ברוב המעשים היא מכוח אחריותו כמנהל פעיל. שני הצדדים ראו בנתון זה נסיבה משמעותית שיש בה כדי לאבחן בין מידת אשמו של גולן לבין מידת אשמו של בני משה ושרעבי.

אכן, אחריותו של מי שאינו מבצע ישיר של המעשים נבדלת מאחריות המבצע הישיר (ת.פ. (ת"א) 1789/97 **מדינת**

ישראל נ' מנצורה). עם זאת לא ניתן להתעלם מההלכה הברורה, שביטאה את דעת הרוב ברע"פ 26/97 **לקס נ' מדינת ישראל, לפיה:**

"בעבירות המיוחדות שאנו דנים בהן, כאשר במסגרת ההודאה הנאשם מודה במפורש כי אין לו טענות הגנה מהסוג הקבוע בחוק, טענות שיש בהן כדי לפטור אותו מאחריות פלילית, הרי הוא מודה שהוכחה העבירה על כל יסודותיה".

עוד אציין כי גולן אמנם לא נטל חלק פעיל בביצוע הישיר של מרבית מעשי העבירות, אולם יש לזכור כי החברה היא בבעלות מלאה של גולן, כשהוא בעל מניות יחיד בה, דירקטור ובעל זכות חתימה, ההכנסות בחברה הן פרי פעילותו האומנותית של גולן בלבד, ושני הנאשמים האחרים הם שכירים בחברה. הנהנים העיקריים ממעשי העבירה הם החברה, ויש להניח בעל המניות שלה, כפי שאף ניתן ללמוד מסכומי המס שנדרשו לשלם ושילמו השניים לצורך הסרת המחדלים. זה המקום להעיר כי הטענות שהחברה ניזוקה כספית מהוצאת השיקים לתשלום עבור החשבוניות הפיקטיביות, אינה תואמת את עובדות כתב האישום, המתאר את השבת הכספים לחברה, באמצעות שרעבי ובני משה (סעיף 5 לאישום הראשון). אשר להכנסות שהועלמו מהמופעים השונים, כאמור, כספים נותרו ברשות שרעבי בהסכמה ובידיעה, ואכן לא הועברו לחברה.

גולן הורשע בנוסף גם בביצוע ישיר של עבירת השמטת ההכנסות בקשר להכנסות מהמופעים הפרטיים בסך 334,055 ₪. מהסכמימי ביניהם הצדדים על נוסחו של כתב האישום המתוקן לאחר משא ומתן ארוך, אינני יכולה לקבל את טענת הסנגור כי יש להתעלם מייחוס העבירה של השמטת ההכנסה לגולן כמבצע ישיר בשל האמור בחלק הכללי, וחזקה על ההגנה ששקלה ובחנה כל תג ופסיק בטרם אישרה את נוסחו של כתב האישום. אין גם בעובדה שביחס לעבירות על חוק מע"מ לא מיוחסת לגולן אחריות ישירה, כדי להוביל למסקנה שלא ניתן לייחס לו אחריות ישירה בקשר לעבירות על פקודת מס הכנסה. זאת, משום שהעבירות על חוק מע"מ קשורות בהוצאת חשבוניות, נושא שכעולה מכתב האישום לא היה בתחום טיפולו של גולן, וזאת בשונה מהעבירות על פקודת מס הכנסה. איני רואה גם צורך במסגרת גזר הדין להידרש לטענות הנוגעות לאופי סעיפי אחריות המנהלים, לאור ההלכה הפסוקה בנושא.

גם בהקשרו של גולן יש לקחת בחשבון את משך הזמן הארוך שבו בוצעו העבירות, ארבע שנים, העובדה שההכנסות שהושמטו נוגעות לסוגי מופעים שונים, הדוחו"ת עליהם חתם גולן, כמות העבירות שעניין התחמקות ממס בהן הורשע - 94 עבירות, מעמדו השונה ביחס לעבירות השונות כמפורט לעיל, והיקף המס שלא שולם בשל מעשי העבירה, העומד על 1.3 מיליון ₪.

בנסיבות אלה, אילו הייתי קובעת מתחם ענישה, לא הייתה רצפת המתחם נופלת מ - 6 חודשי מאסר.

לעניין מתחם הענישה הכספית, בעניין זה אין הסכמה, ואני מפנה לשיקולים שפורטו בפרק הקודם. מתחם הענישה הכספית, נוכח היקף הסכום, מעמדו וזיקתו של גולן לחברה ולפירות העבירה, נע מ - 40,000 - 150,000 ₪.

מתחם הענישה הכספית לחברה בשל העובדה שבקשר אליה בוצעו כל העבירות, והיא הנהנית הישירה והראשונה מהן,

ובהתחשב ביתר הנתונים, נע מ - 75,0000 - 250,000 ₪.

הסדר הטיעון וסבירותו

בעניינו של גולן הוצג כאמור הסדר טיעון עונשי מוסכם לעניין המאסר.

הסכמת הצדדים להסתפק בעונש מאסר בן 4 חודשים בלבד, לריצוי בעבודות שירות סוטה לקולא מהענישה ההולמת. עם זאת, גם מקום שקיימת סטייה, כאמור, על בית המשפט לכבד את הסדר הטיעון אם ההסדר עומד בנוסחת האיזון והוא סביר.

בחנתי את טיעוני הצדדים ואת הטעמים והנסיבות מקילות שצינו. משמעות יתרה יש להשקפתי לעובדה שגולן פנה ביוזמתו לרשויות לפני החקירה הפלילית, כפי שנטען על ידי סנגורו בהסדר הטיעון ולא הוכחש על ידי התביעה, ובעקבות זאת הוסר המחדל לאחר נשיאה בתשלומים בסדר גודל של כ - 5 מיליון ₪, וזאת בהתחשב בסכום המס שנגזל (8.7.14 ע' 43 שו' 23 ואילך).

כמו כן, יש משמעות לעצם ההודיה ולהרשעתו של גולן, מבחינת קידום המאבק בעבריינות מס וההשלכות ההרתעתיות שעשויות להיות להליך על הציבור בכללותו בשל ההד הציבורי שניתן לכך. עם זאת, אינני מתעלמת מכך, שעונש שנתפס כמקל מידי עלול חלילה לפגום באפקטיביות של אותן השלכות ציבוריות הרתעתיות.

עוד נלקח בחשבון החיסכון הניכר בזמן שיפוטי, והעובדה שגולן אף הוא נעדר עבר פלילי. גולן בחר לא להשמיע דברים לפני, לא ביטא חרטה, הגם שהביע חרטה בהתנהגות בעצם הסרת המחדל ולא הצביע על נסיבות אישיות. שני מכתבים שהוגשו מתארים את תרומתו לקהילה.

בנסיבות אלה, ההסכמה העונשית של המאשימה, אף שהיא מקילה, מבוססת על שיקולים ענייניים שאין מקום להתערב בסבירותם.

אשר לענישה הכספית, לאור העובדה שמדובר בעונש מקל מבחינת משכו ואופן ריצויו, ובהתחשב ביתר הנתונים שפורטו לצורך קביעת מתחם הענישה הכספית, מקובלת עליו עמדת המאשימה כי יש מקום לאיזון העונש המקל בענישה כספית. לצד זאת, אני מביאה בחשבון את הסכומים הנכבדים ששולמו לצורך הסרת מחדל פלילית ואזרחית, סכומים הכוללים קנסות אזרחיים. לפיכך, יש מקום לענישה בשליש התחתון של מתחם הקנס.

ואחרון, בעניין הענישה הכספית של החברה, בהתחשב בכל שפורט לעיל, יש מקום לענישה בשליש התחתון של מתחם הקנס בשל הטעמים שפורטו.

אשר על כן אני גוזרת על נאשמת 1 - החברה:

קנס בסך 100,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.9.14.

אשר על כן אני גוזרת על נאשם 2 - אייל גולן עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בבית אבות בולגרי.

הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 24.9.14 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.

4. קנס בסך 75,000 ₪, או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 7 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.9.14. **לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

אשר על כן אני גוזרת על נאשם 3 - אריק בני משה עונשים כדלקמן:

1. מאסר לתקופה של 9 חודשים.

2. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג פשע.

3. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.

4. קנס בסך 50,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.2.15. **לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

אשר על כן אני גוזרת על נאשם 4 - גולן שרעבי עונשים כדלקמן:

1. מאסר לתקופה של 8 חודשים.
2. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג פשע.
3. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.
4. קנס בסך 50,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.2.15. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום, 03.08.2014, במעמד הנוכחים.

החלטה

בהתאם למוסכם על-ידי הצדדים, יתייצבו נאשמים 3 ו- 4 לריצוי מאסרם ביום 01.11.14, אלא אם יוגש ערעור, שאז יידחה מועד ההתייצבות לריצוי המאסר עד להחלטה סופית בערעור.

אורכה זו ניתנת בכפוף לעמידה בערבויות שיפורטו להלן, אשר יעמדו בתוקפן עד להתייצבות לריצוי מאסר או עד החלטה סופית אחרת:

1. צו עיכוב יציאה עד החלטה אחרת. הנאשמים 3 ו- 4 יפקידו את הדרכון שברשותם עד ליום 12.08.14.

2. ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 25,000 ₪ כל אחת.

3. הפקדה במזומן בסך 5,000 ₪, בהתאם למוסכם בין הצדדים.

כמו כן, לעניין גזר-הדין - אני מורה כל הקנסות שהוטלו על הנאשמת 1 והנאשם 2 ישולמו, בהתאם להסכמה בין הצדדים, ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים שהראשון בהם ביום 01.09.14.

לעניין הקנסות שהוטלו על נאשמים 3 ו- 4 - בהתאם לעתירת הסנגור ועמדת ב"כ המאשימה, הקנסות ישולמו ב- 25 תשלומים, שהראשון בהם ביום 01.04.15.

אין שינוי ביתר מרכיבי גזר-הדין.

**זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
ניתנה והודעה היום, 03.08.2014, במעמד הנוכחים.**

הוקלד על ידי משה בואזיזה